

slaaet 8, har det hidtil været forbudt Konditoren at sælge ud af Huset. Nu er Tiden forlænget med en Time, og det tror jeg — som sagt — er en praktisk Foranstaltning baade i Konditorernes og Publikums Interesse. Da Landstinget er gaaet ind paa denne Ordning, anbefaler jeg dette lille Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Sveistrup: Jeg er enig med den højtærede Minister i at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme og til uforandret Vedtagelse. Naar den højtærede Minister udtalte, at alle i Fjor var enige om, at Kager ikke var tilberedte Spisevarer, finder jeg dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at jeg, som var Tingets Ordfører, ved Sagens eneste Behandling udtalte, at det vilde bero paa Domstolenes Fortolkning og Skøn, om ogsaa Konditorkager og Is maatte henføres under „tilberedte Spisevarer“, selv om det ikke havde været Landstingets Tankegang ved Affattelsen af denne Bestemmelse. For saa vidt maa der tages Forbehold med Hensyn til den almindelige Enighed om Forstaaelsen af denne Lov. Folketinget havde i Fjor ved sin Behandling af Sagen udtrykkeligt givet Konditorerne og Kagebagerne Ret til at sælge Kager, og det, der her foreligger, er en Mellemvej mellem det, Folketinget i Fjor ønskede, og det, Landstinget den Gang ønskede. Jeg tror, at i et Forhold, hvor man aldrig kan naa til at tilfredsstille alle, maa man sige, at dette er en efter Omstændighederne brugbar Løsning.

Det har været mig som Ordfører for det Folketingsudvalg, der var nedsat i denne Sag, en Tilfredsstillelse at se, at det Punkt, der mest gav Anledning til Utilfredshed med Loven, var det, paa hvilket Lovforslaget var blevet forandret i Landstinget. Jeg anbefaler altsaa det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme og uforandret Vedtagelse.

H. Nielsen: I Modsætning til den højtærede Minister og det ærede Medlem, som nys talte, vil jeg meget anbefale at stemme imod de Ændringer, der her foreslaas. Lovforslaget fra i Fjor har, som man ved, givet Anledning til Fortolkninger, idet Højesteret, som den højtærede Minister sagde, er kommen til den Erkendelse, at Konditorkager ere „tilberedte Spisevarer“. Jeg finder imidlertid ingen Anledning til, at vi skulle forandre Lovens Mening fra i Fjor, fordi man er kommen

til den Erkendelse, at Konditorkager ere tilberedte Spisevarer; jeg gaar nemlig ud fra, at Udvalget var enig om, at 8-Lukningen skulde gælde alt, og naar man her tog Afstand fra Konditorernes Ønske om at faa Lov til at sælge Konditorkager, var det ikke mindst af Hensyn til Bagerne, som gerne vilde lukke, og som for øvrigt gjorde gældende, at der var ikke ret megen Forskel paa Konditorer og Bagere. De to Erhverv flyde jo omtrent ud i hinanden og ere ikke lette at skille ad, naar Bagerne sælge Konditorkager og Konditorerne sælge Wienerbrød. Bagerne hele Landet over have meget ønsket at komme ind under 8-Lukningsbestemmelsen, idet Arbejdstiden for deres Personale er saa lang, at de ofte have vanskeligt ved at faa Betsjening, og det vilde da være urigtigt at give Konditorerne den Særstilling, at de skulde have Lov til at sælge Konditorkager ud af Huset, medens Bagerne lukke. At det i særlig Grad skulde have generet Publikum, at det ikke kunde faa Konditorkager efter Kl. 8, har jeg noget ondt ved at tro. De fleste kunne sikkert nok faa Tid til at gøre Indkøb af de fornødne Konditorkager inden Kl. 8. Og selv om Overgangen skulde falde lidt vanskelig, er det den Slags Ting, man hurtigt vænner sig til og indretter sig efter. Det forekommer mig, at man her favoriserer Konditorerne, thi ganske vist giver man Bagerne den samme Ret, men det er en Ret, som de ikke bryde sig meget om. Alle de mange Brødsalgs rundt omkring, hvis Repræsentanter have været hos os i Udvalget og meget bedt om at komme ind under 8-Lukningen, tvinger man nu til at have aabent til Kl. 9.

Jeg vil altsaa meget anbefale, at vi blive ved det, der var Lovens Mening i Fjor, og i Erkendelse af, at den ikke var affattet saaledes, at den var tilstrækkelig forstaaelig, kunde jeg ønske, at vi netop indsatte en Bestemmelse, som gjorde det tilstrækkelig tydeligt, hvad der var Meningen i Fjor: at 8-Lukningen omfatter alle. Jeg vil ogsaa meget gerne have denne Sag hurtigt fremmet. Jeg vil da tillade mig paa mit Partis Vegne til anden Behandling at stille Ændringsforslag, hvorefter vi beholde det, som var Meningen med Loven i Fjor, og kun gøre Bestemmelsen saa tydelig, at al Tvivl om Fortolkningen er udelukket.

Lange: Den ærede Ordfører for Flertallet har forklaret, hvordan Forholdet var, da denne Sag i Fjor var til Be-